

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

L'eterna discòrdia

A Espanya (em deia l'altre dia un meu amic, parlant de la situació política actual), jo la comparo amb una d'aquestes antigues cases pairals, forta, rica i opulenta, els fills de la qual, distints completament de pensar i de caràcter, s'estan renyint i barallant continuament fins que, abocant-se a les més vergonyoses disbauxes, acaben per haver de demanar ajuda a un foraster, el qual sol acabar irremissiblement convertint-se, net o brut, en amo i senyor de llur patrimoni.

Les paraules del meu amic eren veritablement d'una realitat fantàstica i aclaparadora.

La història li dona raó sobrada i la situació actual, dissortadament, no deixa pas entreveure res més que una fi catàstrofica i vergonyant.

El funest procedir del biení Azaña, va deixar tan fortament arrelats l'esperit de lluita i de discòrdia, que difícilment pot trobar-se una solució legal per sortir airosos d'aquesta xarxa de llot infecte en que ens trobem actualment encallats.

Els partits polítics d'avui, estan ja tan enverinats ideològicament, tenen tan arrapada en ells la bava de la revenja, que no pensen ja en res més que en aniquilar-se mútuament, costi el que costi i pesi a qui pesi, baldament sigui desançant-se ells mateixos.

Aquesta lluita cruel i fatídica, indigna de tot país civilitzat, pot abocar-nos dissortadament a passos de gegant a una guerra civil, la qual, com deia el meu amic, no podria acabar de cap més manera que cridant a una nació forastera perquè vinguis a posar-nos les paus i de pas a menjar-se tot el pa que nosaltres humanament no ens havem sabut o volgut repartir.

Hi ha cassos, però, que un dels ger-

**A Can Clot, per bones joies;
a Can Clot, per moneders;
i per perfums per les noies,
a Can Clot de Granollers.**

**Joleria i Reïllotgeria «Clot»
A. Clavé, 11. Granollers**

mans de la casa pairal, en veure apropar-se' llur enderrocament, revestint-se de valor, s'imposa, fa posar els demés a ratlla i la raó, i logra així, o millor dit, és encara a temps de lograr el ressorgiment moral i material d'aquell patrimoni que tan estrepitosament anava a finir i a passar a mans d'altres.

Passarà una cosa igual o semblant a Espanya?

Pregunta, aquesta, amics lectors, difícilíssima de contestar.

Si això hagués d'ésser per la pau i benestar de tots, tan de bo que fos avui; si, pel contrari, ha d'ésser només per empitjorar o agreujar la nostra situació, ja prou compromesa, accelerant els esdeveniments, ni mai que passi; deixem que el temps ens imposi la seva llei i els seus capricis implacables.

WESS BUSSKU

Recordem de nou als nostres volguts lectors que en adquirir els seus articles per les pròximes festes de Nadal, Cap d'Any i Reis, ho facin a les cases que anuncien a LA VALL DEL MOGENT.

Ells hi guanyaran i nosaltres els quedarem agrats.

Nota política de Cardedeu

Encara que des de les pàgines de «La Publicitat» el comitè dels quatre llencs de tant en tant algun esgarip per conservar el poc caliu que els queda, els seus afiliats no en fan cabal, perquè cada dia més es desenganyen i veuen que aquella mena de politiqueria no era res més que un «tinglado» muntat per ensarronar els uns i els altres.

Anant d'ací i d'allà i parlant amb homes que abans eren fermes i decidits a favor seu, trobareu que avui en parlar-los-en-hi, fan una ganyota i llencen una expressió que no vol dir res més que, amb el temps que fa que governa l'actual Ajuntament, han obert l'ull i s'han donat compte de coses que no sabien.

Avui és un que recorda de quan tin-

gué de fer cloaques públiques i demà un altre que es dona compte de que quan féu la vorera li resultà més cara del compte i que actualment, si l'Ajuntament treballa perquè es continuïn fent aquestes coses llà on sia necessari, els propietaris ho fan pel seu compte, sense la intervenció de l'Ajuntament, que ja té prou feina per afrontar la situació dels cabals, fent efectius els prompts pagaments i la liquidació de factures velles, algunes de les quals són precisament de certes obres públiques fetes per compte dels propietaris, que amb tot i ésser pagades per aquests, l'ex-Ajuntament deixà per pagar als industrials per destinàr els diners a sufragar les grans despeses que el desenvolupament d'aquelles anades i vingudes els reportava.

Si a tot això que deixem dit, hi afegiu els diners que té d'esmerçar l'actual Ajuntament, reparant els «pitafis» que féu l'anterior, com són en alguns carrers, a l'escorxador i al cementiri, que tindrà de tirar-se a terra algunes coses mal fetes i tornar-les a fer, junt amb el dèficit que varen deixar i l'augment de sou que s'ha tingut de fer per força en alguns empleats, amb tot i no apujar ni de cinc cèntims els drets que paguen els individus de la vila, perquè el pressupost continua igual, encara veureu més la mala fe del redactor de «La Publi», quan comentant la gestió de l'actual Ajuntament diu «el poble que té l'esquena molt ampla ja paga», frase que per segons quin concepte, la trobem molt ben aplicada, però que amb una Corporació que fa el que fa l'actual i el que han fet algunes altres de més anys anteriors, els que encara no havem passat per aquests càrrecs públics creiem que no poden posar-se'n ni «cinc» a la butxaca. Ara, si el cronista esmentat ho creu així...

JOAN CLUSELLAS

**Hi ha qui diu que el gran Colom
ja va dur de bona gana
uns anuncis al Nou Món,
dels mobles «Valenciana».**

**F.ª de Mobles La Valenciana
Prim, 14. Granollers**